

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

**DUMINICA ÎNTĂI DUPĂ RUSALII
(a Tuturor Sfinților)**

**SF. SFÎNȚIT MC. TEODOT, EPISCOPUL
ANCIREI; SF. MC. ZENAIDA**

SFÂNT ȘI SFÎNȚENIE ÎN BISERICĂ

Prima duminică după Rusalii este numită Duminica Tuturor Sfinților deoarece toți sfinții bineplăcuți lui Dumnezeu sunt roduri ale Sfântului Duh în Biserică și în lume. Sfântul Duh și lucrarea Sa fac din oameni sfinți și arată Biserica drept „comuniune a sfinților”, adică a celor chemați la sfințenie și a celor care au ajuns la sfințenie.

În această duminică pomenim pe dreptii și prorocii Vechiului Testament, și pe toți sfinții din legea Harului sau a Evangheliei care au trăit în duhul lui Hristos, care L-au urmat și L-au mărturisit pe Hristos în viața lor. Astfel, cinstim pe Maica Domnului, pe Sfinții Apostoli, pe toți martirii și mucenicii din toate timpurile și locurile, pe ierarhi luminați și apărători ai dreptei credințe, pe cuvioși și cuvioase care și-au închinat viața lui Hristos și au strălucit în smerenie, rugăciune și aspre nevoițe în pustnicii, în peșteri sau în pustie și în crăpăturile pământului. De asemenea, cinstim pe martirii și sfinții care au trăit în timpurile mai noi sub regimurile ateist totalizatoare, pe noii martiri ai credinței care suferă astăzi pentru Hristos în părțile Orientului Apropiat, și nu numai, și pe toți care s-au nevoit în dreaptă credință, cinstiți de Biserică ca persoane sfinte, chipuri strălucite pline de harul lui Dumnezeu și hărăziți de El cu atâtea daruri minunate.

Sfinții pe care îi cinstim astăzi sunt numiți prietenii sau casnicii lui Dumnezeu, datorită relației de comuniune, de viață și de iubire cu cel Unul Sfânt, Dumnezeu. Ei vor judeca lumea împreună cu Hristos Judecătorul. Dacă atributul sfințeniei ține ființial de dumnezeire, sfinții primesc sfințenia în dar prin participare la Sfințenia lui Dumnezeu, ca unii care prin nevoițe și dreaptă mărturisire a lui Hristos au urcat treptele desăvârșirii.

Toți sfinții strălucesc ca stelele pe cerul Bisericii lui Hristos, fiecare trăind în Hristos și reflectând din el pe Hristos în mod personal, întrucât relația sfântului cu Dumnezeu rămâne personală, cum tot personală rămâne și relația lui cu noi, cei de un neam cu el. Deși sunt dintre noi, ei au ajuns sfinți

urmându-L și mărturisindu-L pe Hristos prin viața lor, ei au devenit lăcașuri ale Duhului Sfânt.

Sfințenia este un element esențial și permanent în viața Bisericii pentru că sfânt este Hristos și harul Duhului Sfânt lucrează și arată pe sfinți așa încât lumina sfințeniei se răsfrânge binecuvântat nu numai în Biserică, înțeleasă ca trup tainic al lui Hristos, dar și asupra întregii creații, ținând umanitatea conectată permanent la izvorul sfințeniei, care este Hristos.

Sfinții sunt și vor fi repere netrecătoare în viața creștinilor, căci ei au urmat lui Hristos și L-au mărturisit în viața lor de aici, mulți dintre ei cu prețul vieții și au primit de la Dumnezeu nimbul sfințeniei și cununa cea neveștejită a slavei în împărăția iubirii Prea Sfintei Treimi. Ei, sfinții, îl preamăresc pe Dumnezeu în ceruri și sunt mijlocitorii noștri la tronul ceresc. Ei ne ocrotesc viața, sfintele lăcașuri, cetăți

și popoare întregi, și sunt aproape de cei care îi cinstesc și-i cheamă în ajutor, pentru că cinstindu-i pe sfinți Îl preamărim de fapt pe Dumnezeu, Cel Sfânt, Care întru sfinți se odihnește și cu glas întreit sfânt este lăudat de toate puterile cerești. Și sunt și un imbold pentru noi de a urma pacea și sfințenia fără de care nimeni nu va vedea pe Dumnezeu. Avem nevoie de sfinți, de rugăciunile și ocrotirea lor, timpul lor nu a trecut, căci Biserica până la sfârșitul veacului, ca un pridvor al veșniciei, va arăta mereu noi vlăstare de sfințenie odrăslite din trunchiul trupului său tainic.

Neamul nostru a dat sfinți în întreaga sa istorie atât de zbuciumată. Pe toți sfinții se cuvine să-i cinstim astăzi pentru pilda vieții lor și pentru că ne luminează cărarea noastră către împărăția lui Dumnezeu, și, după putere, să le urmăm viața și credința. ❖

Preot Eugen Moraru

SFÂNTUL LUCA AL CRIMEEI

Doctor fără-de-arginți și mărturisitor al ortodoxiei în prigoana comunistă

Pe 11 iunie, Biserica îl prăznuiește pe Sfântul Luca, Arhiepiscopul Crimeei și Simferopolului, om de știință valoros și vestit, profesor de chirurgie, apreciat în lumea medicală pentru descoperirile sale, dar și un mare propovăduitor și pătimitor pentru dreapta credință în vremea stăpânirii bolșevice din Rusia.

Sfântul Ierarh Luca s-a născut în familia lui Felix Voino-Iasenețki, în Keșt, Crimeea răsăriteană, pe 27 aprilie 1877, și a primit din botez numele Valentin. Credința sa a fost înrăurită de apropierea Lavrei Peșterilor (familia se mutase în Kiev), precum și de o Sfântă Scriptură, primită cu prilejul absolvirii liceului. Avea un mare talent artistic, precum și dorința de a și-l cultiva, însă asupra acestuia a predominat dorința sa de a-i ajuta pe țărani săraci din jur, așa că s-a înscris la cursurile școlii medicale din Kiev, pe care a absolvit-o în 1903.

În 1904, războiul ruso-japonez l-a adus pe Valentin în Orientul Îndepărtat ca și chirurg. Acolo își va întâlni viitoarea soție, Anna Vasilievna Lanskaia. S-au căsătorit și au avut patru copii. În acest răstimp, Valentin s-a specializat în operațiile chirurgicale oftalmologice, împreună cu anestezia locală și tratarea infecțiilor piogenice (care au devenit mai târziu pentru el un subiect de studiu). Valentin avea și o credință uriașă pentru acele vremuri grele. El refuza să opereze fără să se roage mai înainte în fața unei icoane a Maicii Domnului din sala de operație, și apoi să-l însemneze pe pacient cu iodină, în semnul crucii. La un moment dat, oficialitățile comuniste au dat jos icoana; atunci, Valentin a refuzat să mai opereze până ce icoana nu va fi așezată la locul ei. După puțină vreme, soția unui oficial al Partidului a avut nevoie de operație, și l-a cerut în mod anume pe Valentin. El însă s-a ținut neclintit de hotărârea sa. Atunci, autoritățile s-au supus cererii sale, au așezat la loc icoana, iar el a intrat în sala de operație.

Soția lui Valentin s-a îmbolnăvit de tuberculoză și a murit prematur. Deși Valentin și-a plâns mult soția, a izbutit totuși să vadă mâna Domnului ce-l călăuzea chiar și-n aceste clipe grele – Dumnezeu i-a trimis o infirmieră care să-l ajute cu creșterea copiilor, și l-a chemat la preoție. Făcând ascultare de Arhiepiscopul Innochenție, Valentin a răspuns degrabă acestei dumnezeiești chemări, fiind hirotonit diacon pe 26 ianuarie și preot pe 2 februarie 1921. Apoi, fiindcă în acele vremuri de prigoană Biserica ducea lipsă de păstori, părintele Valentin s-a supus chemării

Trusa medicală și ochelarii Sfântului Ierarh Luca al Crimeei

norodului și a intrat în monahism (a luat numele Luca, după Sfântul Evanghelist pe care-l urma în lucrare a apostolească și de tămăduitor al trupurilor și sufletelor), fiind hirotonit episcop.

Era o perioadă foarte grea pentru Biserica Rusă, care era atacată și de-a dreapta, de zeloți și fanatici, precum și de-a stânga, de guvernarea atee și „biserica vie” pe care o odrăslise. Din pricina mărturisirii credinței sale, în ciuda uriașelor sale realizări medicale și științifice, Sfântul Luca a fost aruncat în temnițe, chinuit și surghiunit vreme de 11 ani, prin Siberia și alte locuri cumplite.

Virtuțile, luptele și realizările Sfântului Luca sunt copleșitoare. Acest arhieru plin de har a izbutit să redeschidă multe biserici închise de comuniști, a dat naștere unor lucrări teologice de mare profunzime, i-a întărit pe credincioși și a adus pe mulți alții la Ortodoxie. Pe lângă toate acestea, dragostea, iscusința și dăruirea sa pentru pacienți au salvat mii de vieți (îndeosebi ale soldaților răniți în război), iar tehnicile sale medicale au câștigat multe premii științifice, fiind prețuite de colegii săi chirurghi decenii la rând. După o viață de realizări medicale și lupte duhovnicești în mărturisirea dreptei credințe, Sfântul Luca a trecut la Domnul pe când se afla în scaunul de Arhiepiscop al Simferopolului, pe 11 iunie 1961.

Deși s-a vrut ca procesiunea de îngropare să țină doar câteva minute, fără cinstiri și cântări bisericesti, ea s-a sfârșit după ore

Mitra episcopală pe care a purtat-o Sf. Ier. Luca al Crimeei

bune, căci credincioșii s-au așezat în jurul dricului și l-au împiedicat să gonească spre cimitir. Un stol uriaș de porumbei a urmat în chip minunat cortegiul, de la biserică până la cimitir.

Pe 17 martie 1996, osemintele Sfântului Luca au fost dezgropate, în prezența a aproape 40.000 de oameni. Moaștele sale răspândeau o mireasmă negrăită, iar inima sa rămăsese nestrucată, ca o mărturie a marii iubiri pe care a avut-o pentru Hristos și aproapele său. După trei zile, pe 20 martie, moaștele sale au fost mutate în Biserica Sfintei Treimi. În noiembrie 1995, Biserica Ucraineană l-a canonizat ca sfânt, hotărâre încuviințată de întreg sinodul Patriarhiei Ruse la 25 mai 1996. Semnele sfințeniei sale s-au arătat și prin darul facerii de minuni, cu care Dumnezeu l-a proslăvit pe sfântul Său. ❖

Familia Ortodoxă - „Sfântul Luca al Crimeei – doctor fără-de-arginți și mărturisitor al ortodoxiei în prigoana comunistă” - Text parțial

Din învățăturile Sfântului Ierarh Luca, arhiepiscopul Crimeei

CUM NE ESTE INIMA, AȘA NE ESTE ȘI VIAȚA

† „Nimic nu-i place atât de mult lui Dumnezeu”, spune Sfântul Ioan Gură de Aur, „ca o viață care aduce folos tuturor”. Tocmai de aceea ne-a dat și darul cuvântului, și mâini, și tărie trupească, și minte, și pricepere: ca să întrebuițăm toate acestea spre mântuirea noastră și folosul aproapelui.

† Inima preotului este o inimă deosebită, care trebuie să strălucească mereu de credința în Iisus Hristos. Inima preotului trebuie să ardă ca un foc, să strălucească de la lumina Evangheliei, de la iubirea crucii lui Iisus Hristos.

† Iubiții mei în Hristos, să facem din toată inima faptele milostivirii, socotind pierdută ziua în care n-am ajutat pe cineva fie cu vorba bună, fie împărțându-i din inimă necazurile și suferințele, fie mijlocind prin rugăciune pentru el înaintea lui Dumnezeu.

† Dumnezeu v-a vindecat cu mâinile mele. Acestuia să vă rugați întotdeauna.

† Prin credința în Dumnezeu viața noastră capătă sens, scop, sprijin. Sufletul este plin de o comoară neprețuită.

† Credincioșii nu neagă niciodată datele științifice, dar consideră că deasupra lor stăpânește o putere superioară - Dumnezeu.

† Mulți nu pricep însemnătatea posturilor și nu le țin. Totuși, tocmai postul trupesc ne ajută să ne pocăim și să ne mântuim, fiindcă, după cum am văzut deja, lăcomia pântecele este născătoarea tuturor celorlalte patimi și în același timp cea mai ușor de biruit. Dacă vom împlini această poruncă ușoară, dacă ne vom înfrâna pântecele, vom căpăta stăpânire și asupra celorlalte patimi.

† Patima slavei deșarte e nesfârșit de felurită. Cu toții ne slăvim în deșert: unii cu frumusețea trupească, cu bogăția și luxul hainelor, cu vilele, cu forța fizică; alții cu profunzimea cugetării, cu educația multilaterală și cu talentele.

Cel bolnav de slava deșartă devine negreșit trufaș: el se pune mai presus de toți, i se pare că toți sunt mai răi.

† Cel ce greșește în cele mici, va greși și în cele mari.

† Închideți deci ochii, plecați-vă capetele și îndreptați-vă ochii minții spre adâncul propriei voastre inimi, și căutați: ce patimi, ce șerpi se cuibăresc acolo? Găsiți-i pe toți, și doar atunci să cutezați a veni la spovedanie. Nimic să nu ascundeți.

† Ce este postul duhovnicesc? Este înfrânarea de la tot ce ne vătămă, de la tot ce strică sufletul nostru, adică de la patimi, ce stau la temelia tuturor păcate-

lor noastre. Sfinții Părinți deosebeau opt patimi de căpetenie: lăcomia pântecele, curvia, iubirea de argint, mânia, întristarea, deznădejdea, slava deșartă și trufia.”

† Cum ne este inima, așa ne este și viața. Dacă inima este curată, sfântă, pătrunsă de dragoste fierbinte față de Domnul Iisus Hristos, toate faptele, toate gândurile, toate opiniile noastre sociale și politice, toată filosofia noastră de viață vor fi pătrunse de această simțire, de aceste sfinte porunci ale inimii – și atunci din vistieria cea bună a inimii noastre vom scoate roade bune în tot ce facem, și în primul rând în viața de zi cu zi, în legăturile noastre cu cei din jur.

† Dacă nu poți să faci pentru oameni un bine mare, străduiește-te să faci măcar unul mic. ❖

Mamă, azi-noapte a venit preotul acela bătrân!

În anul 2004 am venit cu fiicele mele în pelerinaj la Mănăstirea Sagmata, iar starețul ne-a dat ca binecuvântare o iconiță a Sfântului Luca cu o bucatică din sicriul sfântului.

Suntem din Tesalonic. Fina noastră de botez, Cristina, în vârstă de 3 ani, a avut o problemă. La falca de jos, în partea stângă, avea o mică umflătură de culoare neagră. Părinții ei au dus-o la pediatru, care le-a recomandat să facă o ecografie ca să vadă ce e cea umflătură. Ecografia a arătat că este un nodul și doctorul a

spus că trebui îndepărtat. În familia lor s-a produs panică. Au început să o ducă la diferiți doctori.

Întorcându-mă din pelerinaj, le-am dat acea iconiță. Mama fetiței a pus-o seara pe perna copilului. Dimineața, când s-a trezit, copilul i-a spus mamei sale:

- Mamă, azi-noapte a venit acel preot bătrân. Nu mi-a făcut nici un rău, nici nu mi-a fost frică. M-a privit, a zâmbit și a plecat!

Până atunci merseseră la 14 doctori și toți le-au recomandat operația, ca să fie scos nodulul. În final s-au gândit să meargă și la un chirurg de la Spitalul

militar 424 din Tesalonic (astăzi, în noul spital a fost construită o biserică a Sfântului Luca, sfințită în martie 2008 de către Înaltpreasfințitul Mitropolit Varnava de Neapoleos și Stavroupoleos). Doctorul a cerut să se facă o nouă ecografie. Peste o săptămână au făcut-o și, o, minune!, noua ecografie arăta că tumoarea fusese îndepărtată, și încă cu bisturiul. Înăuntru exista o cicatrice fără tumoare, în vreme ce la exterior nu avea nici o tăietură sau cicatrice. De atunci copilul nu mai are nici o problemă. ❖

M. A., Thesalonic - „Sfântul Luca al Crimeii, minunile contemporane”

POSTUL CINCIZECIMII SAU AL APOSTOLILOR

Postul Sfinților Apostoli a fost cunoscut în vechime și ca Postul Cincizecimii, pentru că se ține în apropiere de Pogorârea Duhului Sfânt, fiind considerat o cinstită a Duhului Sfânt care s-a revărsat peste Sfinții Apostoli și apoi o rugăciune și o cerere ca aceste daruri să se coboare și peste ceilalți creștini.

Acest lucru este întărit de mărturia biblică, unde se spune că după Pogorârea Duhului Sfânt creștinii „stăruiau în învățătura apostolilor și în împărtășire, în frângerea pâinii și în rugăciuni” (Fapte 2, 42); „Și în fiecare zi, stăruiau într-un cuget în templu și, frângând pâinea în casă, luau împreună hrana întru bucurie și întru curăția inimii” (Fapte 2, 46). Astăzi, această purtare a primilor creștini, nevoia de a se păstra curați pentru ca darurile Duhului Sfânt să nu se ia de la ei și să rodească, este exprimată de prezența acestui post închinat Sfinților Apostoli, care începe luni, după sărbătoarea Tuturor Sfinților.

Începutul Postului Sfinților Apostoli este în funcție de data Sfințelor Paști. Începe întotdeauna luni după Duminica Tuturor Sfinților. Conform Pascaliei Bisericii Ortodoxe Române, Postul Sfinților Apostoli poate varia între 28 de zile, atunci când Paștele cade pe 4 aprilie, până în situația în care poate fi redus la câteva zile, atunci când Paștele este prăznuit după data de 1 mai. Postul

Sfinților Apostoli Petru și Pavel este un post ușor. În fiecare sâmbătă și duminică este dezlegare la pește, vin și ulei, precum și de sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul (24 iunie). Învățătura pentru posturi din Ceaslovul mare arată că luni, miercuri și vineri se mănâncă legume fără ulei, marți și joi aceleași cu untdelemn și vin. Dezlegarea la pește se dă și luni, marți și joi dacă atunci cade sărbătoarea vreunui sfânt cu doxologie mare și cu cruce neagră în calendar, iar când o astfel de sărbătoare cade miercuri sau vineri se dezleagă la untdelemn și vin. Și la sărbătoarea hramului bisericii se dă dezlegare la pește. În Tipicul cel Mare al Sfântului Sava cel Sfințit se spune că „datori suntem ca în fiecare săptămână a acestui post să păzim trei zile, adică luni, miercuri și vineri, în care se mănâncă la ceasul 9 (n.r. ora 15.00) mâncare uscată, după slujba Vecerniei”. Dacă însuși praznicul Sfinților Apostoli Petru și Pavel cade miercuri sau vineri, se face dezlegare numai la pește, vin și ulei. ❖

Marius Nedelcu – „A început Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel” - Text parțial

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 7 IUNIE - 14 IUNIE 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 31 mai	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica întâi după Rusalii (a Tuturor Sfinților) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 10 iunie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Joi 11 iunie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Sf. Ier. Luca, arhiepiscopul Crimeei (dezlegare la pește) Utrenia, Sfânta Liturghie
Vineri 12 iunie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 13 iunie	07 ³⁰ -10 ³⁰ 17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Pomenirea morților Vecernie
Duminică 14 iunie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 2-a după Rusalii (a Sfinților Români) Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2015 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI

Realitatea din Turcia – bisericele creștine, pe cale de dispariție!

Orașul Constantinopol, actualul Istanbul, este inima creștinismului bizantin și una dintre puținele mărturii rămase neatînse, dintr-o lume în care s-a născut cultura Europei. Astăzi, pe teritoriul Turciei – un stat ce se dorește laic – bisericele din capitala Imperiului Bizantin se confruntă cu pericolul desființării.

Institutul Gatestone, condus de către jurnalistul turc Uzay Bulut, a publicat un studiu ce are ca temă tocmai acest pericol – „Bisericele din Turcia, pe cale de dispariție”. Studiul a fost motivat de evenimentul ce a avut loc în Catedrala Sfânta Sofia, atunci când un cleric musulman, însoțit de un grup restrâns de islamiști conservatori a desfășurat o rugăciune coranică în catedrală care, în momentul de față, are statut de muzeu.

În anul 2013, viceprim-ministrul Turciei, Bulent Arinc, și-a exprimat speranța de a vedea Muzeul Hagia Sophia folosit ca moschee – și chiar făcea referire la acesta ca fiind „Moscheea Hagia Sophia”.

O altă victimă a intoleranței Turciei este și biserica Agios Theodoros, un adevărat vestigiu istoric din perioada bizantină. Aceasta a fost trecută prin ordin ministerial în categoria caselor de locuit, cu speranța ca în viitor să devină locaș de cult musulman. Autorul amintit demonstrează, prin acest studiu, că foarte multe biserici aflate pe teritoriul Turciei se află în situația de a le fi schimbat statutul de bază, acela de biserici creștine. ❖

Nicolae Pintilie

Liniștea sufletească

La un dineu, se găsea, printre musafiri, și un ateu - om rău, lipsit de credință - care l-a întrebat la un moment dat pe creștinul de alături: - De unde știi tu că Dumnezeu te-a iertat pentru păcatele tale sau că îți ascultă rugăciunile, când, de fapt, nu vezi nimic din toate acestea? - Dar tu, îl întrebă la rândul său creștinul, de unde știi dacă este zahăr în ceaiul pe care îl bei acum? - Cum de unde? Simt gustul zahărului. - Deci știi că este zahăr în ceaiul tău, chiar dacă nu-l vezi. E, tot așa simt și eu dragostea lui Dumnezeu în inima mea. Sufletul meu îngreunat de păcate se simte izbăvit prin puterea Sfântului Duh. Sfânta Liturghie, Sfânta Spovedanie, rugăciunile îmi înalță sufletul ce nu-și găsește liniștea decât la Dumnezeu. Dragostea nu o vezi cu ochii trupului, ci cu ochii sufletului.

„Când am ajuns la iubire, am ajuns la Dumnezeu.” (Sfântul Isaac Sirul)

Leon Magdan – „Cele mai frumoase pilde și povestiri creștin-ortodoxe”